

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що день крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» від ч. 9 ул. Коперніка. — Експедицій місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Режлямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

„Група незалежно руска“ в радї державній.

(+) Від більше як двох років, з того часу як був т. зв. «незалежний комітет виборчий», люблять деякі люди чванити ся тою ніби то «незалежністю» і сей в дійсности невірний епітет надуживати для заманеня рускої суспільности і давати їй се замість доброї монети. Видно, що не втратило своєї вартости і правди давнє правило французского письменника Альфонса Карра: «червоні — се ті білі, як довго они находять ся в дорозі, а білі — се ті червоні, скоро лише добили ся цілі». Для потвердження сего правила моглиб ми навести чимало прикладів, як то червоні удавали білих, коли розходило ся їм о осягненє їх змагань і не дуже то перебирали, до когоб їм удати ся о підмогу, — а як знов осягнувши ціль своїх змагань з підмогою білих, «залежних» ставали червоними радикалами, «незалежними».

Сеж загально відома справа, як оден вельми червоний для осягненя видатного наукового становища запобігав ласки всяких людей; як оден член високої автономічної інституції, що тоуж дорогою дістав ся до неї, любить чванити ся незалежністю і згорда поглядає на всіх, що є иншого погляду і навіть прилюдно відпекував ся тих, що по їх плечах видобув ся на верх; а попросиш его о яку небудь «незалежну роботу», то відкаже тобі, що мусишь «дбати про хліб». Відома також історія одного радикального заступника народу, що також запобігав підмоги у «залежних», а осягнувши ціль, відцурав ся їх та став величати ся своєю радикальною незалежністю.

Те саме бачимо і на иньшій полю житя, те саме і з прасою, що величає себе «незалежною» а в дійсности йде з понеханєм народовских принципів на услуги московфільської кліки і для неї робить вся-

кі неможливі уступки, фалшує для єї приподобаня дійсну правду (н. пр. в органі московфільско-народовскої коаліції промовчано зовсім, що процес Ванічка виявив его тісну звязь з «мужем довіря» Марковом).

Коли з відкритєм ради державної війшли до неї послы Окуневский, Тянякевич і Яросевич, тоді згаданий орган коаліційний не тільки проклямував їх «незалежними», пятаючи всіх иньших «польско-правительственними» але й они сами для заманіфестованя ad oculos своєї мнимої незалежности засіли «ошуюю» в польської палаті яко «окрема група незалежно-руска».

Однак дуже скоро показало ся, що в сій «окремій групі незалежно-рускій» зложеної з трех послів є три ріжні думки, бо при всяких голосованях кождий инакше голосував (оден — за, другий — против, а третій усував ся від голосованя). Правда, що з самого почину сесії, перед великодними святами, здавало ся, що та група солідарна, бо й солідарно госпітувала наради клубу соціально-демократичного, що відбували ся під проводом жидя Дра Адлера і солідарно запозичувала ся їх підписами до внесень та інтерпеляцій. Але коли та група близше розглянула ся в радї державній, тоді зрозумів о. Тянякевич, що єму яко святиченикови та ще до того вибраному за апробатою С. Е. Кардинала годі вязати ся з соціалістичними послами; він удавав ся нераз за підписами до «Славянського Союзу», значить відступав від опозиційної лівиці, серед котрої сидів, а шукав підпори на правій, у тих напаятованих органом коаліційним «залежних, правительственных», у них глядів підпори таки з Окуневским, щоби дістати ся до якої небудь комісії.

Др. Яросевич зрозумів зразу свою ролю, що він не буде послом «від роботи», а «від опозиції», що задля того не потребує він добивати ся мандату в ніякій комісії. Він бодай щиро і отверто до сего при-

знавав ся і так само не лукавив, а прямо вскочив в табор соціалістів і на зїзді соціалістів у Відні підчас лат. зелених свят і до того виразно признав ся також на польських вічах в Староміщині і Скалаті, як се свого часу подав наш дописуватель. Те саме доніс нам наш дописуватель з Теробовельщини, що Др. Яросевич заявив о своїм приступленю до соціально-демократичного клубу, або як він казав до партії Дашиньского. Вправді заперечував сему о. Цегельский із Струсова, яко предсідатель віча, однак дивним дивом потверджує звістку нашого теробовельского дописувателя справознавець сих зборів, селянин з Теробовельщини, в органі московфільско-народовскої коаліції! Сей селянин виразно там пише, що Др. Яросевич «вкінци заявив, що він вступив до табору соціалдемократів», а дальше, що о. Тимус з Гумник говорив перший (по послі), питаючи посла о поясненє ціли свого вступленя до клубу соціал-демократів. На запевненя посла, що він Русин, мусимо відповісти заміткою дра Люегера зробленою Дашиньскому: entweder — oder! себ то або соціалдемократ, або Русин, бо соціална демокрація не знає національности і Др. Яросевич, котрого орган коаліційний величав «незалежним», мусишь безусловно піддати ся команді Адлера et contr. Він був бодай на стілько щирий, що заявив се депутаті «незалежних», котра при виїзді его до Відня хотіла поручити єму оборону справ «незалежної Руси».

Сей зворот рішучий Дра Яросевича показав ся вельми невідгидним і клопотливим на два боки. Радикальна партія, що доси грала невиразну ролю, щоби не втратити підпори руского духовенства і селянства, тепер у великім клопоті, бо признати ся їй до солідарности з н. Яросевичем, значить зречи ся підпори руского духовенства, котре мусишь з християнського становища поборювати соціалізм, а не признати ся радикальній партії до Дра Яросевича значить наразити ся на докір ретро-

Дружба і подружє.

З ческого

Ярослава Вреліцкого.

(Дальше)

На се не було відповіді, бо як раз увійшов Дубский до локалю. Зі всіх сторін тишнулись знакомі до него і склали желаня. Дубский дякував весело, стискав всім руки. Очи звернув до кутка, де сидів Новачек. Він завважав се, і мовби нічо не зайшло, кивнув легко головою. Дубский вмшав ся між граців і вскорі держав вже в руді кий білярдовий.

Він був гарний, сильний мужчина, міг мати трицять літ. У всім був се контраст до Новачка. Марсова статя, вітверге лице, з якого світили правість і веселість, кождий рух такий рівний, мов его малий вус, фризюра і одяг, зраджував елегантного чоловіка, але далекого від пересадного кокетства.

Коло четвертої години стались поволи розходити гості. І партія білярдова скінчилась, Дубский заплатив і зятаючи загортку, сказав

до Новачка: «Завтра зайду до твоєї робітні, маю з тобою поговорити».

Новачек лише кивнув головою, зайятий зовсім грою.

* * *

На другий день прийшов Дубский до робітні. Захованє Новачка в каварни давало вже єму пізнати, що звістка про намірене подружє не дуже велику приємність єму справила, і цілу ніч роздумував над сим, як би вдоволити свого товарища і позискати на ново для себе. Він застав его при роботі. Маляр добув з купи відложених малюнків дуже старий шкід, і викінчував его на шталюгах так поспішно, мов би мав его завтра віддати на виставу. На поздоровленє Дубского він ледви відповів.

— Ти ще мені навіть не пожелав долі — промовив по хвили Дубский.

— Чого? — відповів маляр малюючи далі.

— Адже мого недалекого подружя — чиж не одержав ти звістки?

— Так, вчєра принесла мені почта щось такого.

— І ти се говоришь так флегматично?

— Щож маю робити? Якеж значіне може мати для тебе таке подружє? — говорив маляр

позірно спокійно, однак видимо подразнений. — Ти забезпечений, богатий, здоровий, веселий — до чорта, що для тебе се подружє! Таж для гроша не жениш ся? Таж Богови дяка ся панночка не потребує тебе ратувати своїм майном, що єї батько заробив на шлійках і підвзках. Се лише у тебе примха, мій любий, а сегож годі гратулювати.

Дубский зробив великі очи. Однак він зміркував ся і сказав рівно спокійно: «Передо всім прошу тебе любий товаришу, щоби зволити чємніще виражати ся про моїх будучих свояків і їх відносини. Про мєє подружє можеш впрочім думати, як хочеш».

— Так, буду — проворчав маляр зайятий роботою.

— Так, як хочеш, знаю, що ти в тім на прямі дивак, варвар. Однак одно мушу тобі сказати — що моя любов до Мілі є потребою мого серця — розумієш, мій любий?

Маляр глянув на Дубского з іронічним усьміхом.

— Так — то що иньшого — відповів з іронією.

В Дубским вже кипіло.

— Кєлєстине — зрозумій мене! Не затро-

градности. Треба отже або сюди або туди звернути ся.

Вельми се не вигідно і для двох останніх членів «групи незалежно-руської» і для органу москвофільсько-народовської коаліції. Що о. Танячкевич не може йти вкуці з дром Яросевичем, се легко зрозуміти і коли не хоче остати диким без усякого значіння і впливу в радї державній особняком, то мусить пристати до якоїсь иньшої групи. А др. Окуневский?! Сей має найтяжшу боротьбу. Его внутрішній нахил тягне его до соціалдемократів, до котрих він так залюбувався у Відні, а тут перепороною стає руске доховенство і селянство, котре его вибирало, щоби був руским послом, а не соціалдемократичним!

Бідний орган москвофільсько-народовської коаліції зажурился, бо «коли справді др. Яросевич із досічасного госпітанта став членом соціалістичного клубу, то тим самим всі три незалежні (?) рускі послы не будуть уже могли творити окремої групи незалежно рускої. На тім становищі незалежним руским остануть ся оба прочі послы: о. Танячкевич і др. Окуневский — бо на кілько нам відомо др. Окуневский між соціалістів йти не гадає...»

Так собі гадає і бажає згаданий орган, однак «незалежний» др. Окуневский є так зависимий від своєї партії, до котрої приналежність его є ein öffentliches Geheimnis і він або мусить з нею зірвати або там опинити ся, де др. Яросевич, бо дальше балансувати годі! А о. Танячкевич? Таж він був вибраний з апробатою і підпорою С. Е. Кардинала і обовязаний стояти на тих основах, як его духовний зверхник, він не може і не повинен авантурувати ся за москвофільською коаліцією з приятелем Ванічка і «мужем довіря» Марковом. Так отже мабуть не багато потіхи мати ме орган коаліційний з «окремої групи незалежної»!

Вісти політичні.

Мов з рога обильности поливають ся развраз вискази визначніших послів про теперішню ситуацію внутрішню в Австрії і про способи поладження. По словах кн. Шварценберга і то мов би їм у відповідь містить «Neue fr. Presse» розмову свого редактора з послом Шлезінгером, презесом клубу лібералів німецьких в чеськім соїмі. П. Шлезінгер упевнив редактора «N. fr. Pr.», що обуренє межі Німцями по причині язикових розпоряджень росте з кожним днем. Німці набрали пересвідчення, що язикові розпорядження є знасилуванем не тільки німецьких урядників але цілого народу німецького. Теперішній рух німецький є загальним рухом народним і кромі борби против язикових розпоряджень має він на оці головню борбу за одноцільність і могу-

чість держави і за конституцію. Коли правительство дійсно бажає угоди, то она мусить переводити ся по попереднім відкликаню язикових розпоряджень. А доки ті розпорядження існують, не вільно ніякому Німцеві приступати до переговорів. В разі скликаня парламенту без довершеня чесько-німецької угоди Німці поведуть дальше обструкцію. Засистованя конституції нема чого боятися. Оно вже раз було, але відворот наступив скоро. Федерация не дасть ся погодити з державним становищем монархії і з обовязуючими відносинами законними до Угорщини. Автономія країв веде державу до розбитя а меньности народів до пригнетеня. Скорше чи пізнійше треба буде вернути до Колумбового яйця, а то до розвязки австрійських законів на основі національної самоуправи. *Національна автономія заспокоїть поодинокі народи, покінчить національну борбу, полегшить адміністрацію і віддасть державі, що державі належить.* Рівнож і посол др. Рус, бувший голова німецької лівиці годить ся, що рівноправність всіх народів повинна бути тепер окликом дня і заповідає рішучо борбу. «Проч з язиковими розпорядженнями — говорить др. Рус — бо доки они будуть існувати, ми не змінимо свого поступованя. Поляки перед 20—30 літами наробили Австрії немало клопоту, а Чехи робили то само сотки літ, та мимо того мають они подостатком матеріяльних здобутків і національних. Тепер все дїє ся по їх волі. Чи Німці не витягнуть з того для себе науки».

Як бачимо, то Німці затаили ся, і для досягненя своєї цілі піднесли навіть оклик «рівноправність народів і національну автономію». Но тоді, коли Німці управляли державою, коли вповні мали до того силу, не подумали они ні про рівноправність народів, ні національну автономію. Здає ся, що й тепер піднесли Німці сей популярний оклик лише позірно, щоби ним приеднати собі уносліджені нації, та тим способом при їх помочи спонукати правительство до знесеня ненавистних їм язикових розпоряджень.

В ґрунті річи однак покликком сим они хотять тільки зїдеалізувати свою борбу против язикових розпоряджень. Коби тільки знайти поміч до поваленя розпоряджень, то тоді певно Німці сядуть тихенько як передше. Схиби Німцям дійсно ходило о ту рівноправність і автономію національну, то не їздили би по за границі держави і не полохали б Австрії розлюзованем тридержавного союзу, не вговорювали би в Німеччину, що Австрия піддержкою католицизму і Славян та кокетованем з Росією наносить велику шкоду Німеччині; не накликували би німецькі дзєвники, різні Blatt-и і Press-и, то Угрів то Німці против австрійської конституції а навіть против самої Австрії; не писали би ті дзєвники неїмовірних поголосок в тім роді, що Бісмарк радив Гогенльогому і Більови, коли ті послідними часами его відвідували, — поступати з Австрією так, мов би вже не було союзу австрійсько-німецького, а з другої сторони ватомість заключити союз з Росією.

Хто так дїлав, як тепер Німці, сей нагляд-

но показує, що ему не йде о лад і спокій в державі, а о панованє хоть би се мало стати ся коштом держави. До осущеня рівноправности і автономії народів знайшли би Німці в австрійських границях аж надто много прихильників. Таким поступованем одно що на певно ствердили Німці то се, що они боять ся розвою Славян в австрійській державі. А понеже ніякому народови в Австрії так дуже не є конечна рівноправність і автономія національна як Славянам до їх сильнійшого розвою національного то певно, що Німці не приложать руки до того.

Страйки німецьких громад в Чехах обнимають щораз ширші круги. В справі тих страйків запала позавчера дуже важна ухвала краєвого Виділу. Стало ся се так: Громада міста Жатец (Saatz) постановила не виконувати «порученого обєягу діланя». Намістництво постановило знеести ту ухвалу громади жатецької. Однак до того потрібувало намістництво порозуміти ся з краєвим виділом. Краєвий виділ ухвалив 4 голосами против 4 засистувати ухвалу громаду Жатец. Рішив краєвий маршалок. Ся ухвала виділу краєвого позвалає намістництво розвинути систематичну акцію против страйків громад. Хоть би навіть намістництво не могло систувати ухвал громад, то все таки Німці не зайдуть далеко з подібного рода страйками. Скоро громади не будуть доручувати шсьм сторонам, платити податків, такє військових і т. п., то сим поодинокі члени громади понесуть великі страти, бо будуть мусіли самі се робити з великою стратою часу і коштів, будь лично, будь через почти.

Обструкція в угорскім парламенті триває безупинно і заповідає, що потребає до серпня, щоби правительство не могло оголосити перед кінцем серпня закона о цукрових преміях. Позавчера займав ся парламент страйком женців. Послы з партії людової внесли в тій справі інтерпеляції. Интерпелянт, п. Мольнар, добачує причину страйків в безбожності і упадку релігійного духа серед населеня і запитував міністра президента, чи з огляду на се не відкликать би з церковних законів угорських ухваленої *Безконфесийности*. Другий посол з сторонництва Апопїого домагав ся як найострійших средств зі сторони правительства, щоби запобігти страйкам. Міністер Перчель відповів, що справа з страйками ще не стоїть так зле, бо до тепер не поплила ще кров. Висказ сей є о стілько неправдивий, що жандарми убили в Альфельді двох робітників. Жнвива йдуть досить правильно, бо правительство спровадило значне число робітників замісцевих, головню Русинів і Словаків і висилає їх всюди, де тільки заносить ся на страйк. Де тільки ті робітники наблизуть ся там зараз і місцеві перестають страйкувати. Місцями роблять жнвива і вояки.

Болгарскій князь, Фердинанд відбуває тепер подорож по Европі. До Риму поїхав він на Париж, де конферував з Ганотом. З Риму вступить на двір румунскій. Німецька праса добачує в тій подорожі стараня Фердинанда о королівську корону. Відносини князя з султаном мають бути дуже напружені. Говорять, що султан хоче

ой найкращих хвиль мого житя. Май трохи взглядів. Ти є маляр, артист, се лучше для тебе, що ти не жоватий, але розваж мого положенє. Літа плывуть — що робити? Огнище домове потрібне...

— Отже Міля Ортмілер буде опікункою твого ревматизму? Гратулюю і тобі і їй!

— Не дразни мене Келестине! Розваж се розсудливо, так як се є. Глянь, ти розрушешмої найкращі сны.

— Я? — засміяв ся маляр, не відриваючись від роботи. Що тобі свить ся? Женись, відкривай заведење для вихованя дїтний, обходження ревматизму — про мене — я знаю одно лише — що твое подружє вбиває нашу дружбу.

— Згадка про се перемогла его, він вкпнув пальету і пензель і упав непорушно на фотель. Дубскій сів коло него, мов мати коло малої дитини. Обняв его своїм раменем і сказав мягким, лагідним голосом: «Яке ти старе дитя, мій друже! Як раз, буде противно, ти останеш все нашим. Ти мусиш бути у нас мов в дома — так я думав собі від першої хвилі. Кождої неділі і свята будеш нашим гостем, в каварни будемо бачитись щоденно як досі, що тижня

кілька вечерів мусимо бути разом. Будемо сидіти при чаю, до пізна в ночи, говорити про справи, що нас обходять, про штуку. — А коли буду мати діти — ти будеш їх батьком хрестним і вуйком.

— Ще і се! — заскреготав маляр зриваючи ся. — Прошу тебе, лише се, все те красні сны, красні пляни, але не осущать ся они.

— Чомуж би ні? — спитав Дубскій — та кож встаети.

— Я не знаю зовсім твоєї судженої — відповів маляр згїрдно.

— Так пізнаеш.

— Не хочу — відказав маляр нечємно.

— Я хотїв тебе просити друже, о дві річи в імени нашої доволїтної дружби. Я сказав се Мілі і она на се радо пристала. Ти будеш нашим дружбою — сеж розуміє ся саме з себе. Ти мій найстарший і найлюбійший товариш — не можеш мені сего відмовити.

— Відмавляю — відмавляю, мій любий — відповів маляр гордо і рішучо — не хочу бути гробарем на своїм похороні.

— Ти є фанатик — Келестине!

— Може бути — але они були все великими...

— Так не сьмію тебе вже просити о друге. Я хотїв на весільний подарок дати Мілі єї портрет намальований через тебе. Зробив би ти се для мене?

— Я не малою якої будь малпи — мій любий — відповів сухо маляр.

Сего вже було навіть добродушному Дубскому за багато. Він вхопив за капелюх і вибіг затріскуючи за собою двері.

Два дни пізнійше було весіле. День перед тим одержав Новачек від Дубского «оттаке письмо: «Любий Товаришу! Чекаємо до пів до 12 на тебе, як на першого свідка. Коли не хочеш бути в церкві, чекає на тебе накритє при столі. Приходи коли хочеш, як хочеш, хочби навіть в твоїй малярській блюзі, лише приходи! Твій Гвідо».

Новачек кинув письмо до прочих листів в стару порцелянову тарілку і не пішов нігде. В дни весіля не виходив навіть з робітні, казав собі принести їду з поблизької гостиниці і малював мовби парюю. Вечером поклав ся сейчас по заході сонця, однак довго-довго не міг заснути і зітхав жалко.

(Далі буде).

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-днівним виповідженням і

3¹/₂ АСИГНАТИ КАСОВІ

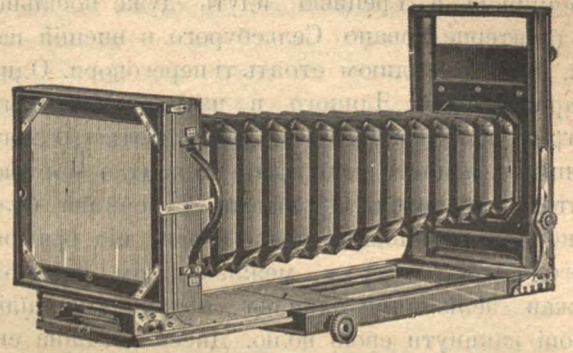
з 8-днівним виповідженням,

а всі інші находячі ся в обігу 4¹/₂% Асигнати касові з 90-днівним виповідженням будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днівним речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

Перший християнський ново отворений склад апаратів і всіляких приборів

до заводої фотографії і для П. аматорів
порукає низше цін у всіх фірмах красивих і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на провінцію відворотною поштою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіляких приборів до фотографії. На жадане виписує ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартості апарату) з об'єктивами Voigtländer'a, Steinheil'a, Göerz'a і т. д.

Едмунд Бродковський

Львів, ул. Камінна 3. 131 4—140
(vis à vis школи реальної).

Львів, ул. Собеского ч. 9 і 33.

Перше заведене похоронне ЙОАННИ ОСТРОВСКОЇ

у Львові, ул. Собеского ч. 9. і 33.

Уряджує похорони від поединчих до найсвітліїших зі знаною совістністю і старанністю по як найприступнійших цінах.

Домовини в як найбільшій виборі.

Для дітей і панночок білий караван і білі убраня.

СКЛЕПИ при улиці Собеского ч. 9 і 33, а головний склад у власнім домі улиця Пекарска ч. 69. 156 4—13

Львів, ул. Собеского ч. 9 і 33.

МАГАЗИН

ОБУ

РУДОЛЬФА АЧКЕВИЧА

виконує обув з добірного матеріялу ших фасонів. — Обув дамська, мужеска,

вельства і непромакальна до польованя.

З провінції просить ся о старий оказ на міру.

РОБІТНЯ

ВИ

у Львові, улиця Сикстуска ч. 23
(стара почта)

тревало, елегантно, після найновій- і дитинна, спеціально для духо-

123 8—22

Новости на дамські сукні сезонови!

Матерії вовняні, Зефіри, Батисти, Піки, Кретони, Перкалі, Брокати

АНТІН ПІЗУНСЬКИЙ

Львів,
Академічна 12.

Парасольки, Рукавочки, «Фігара», ковніри коронкові, Паски, Фартушки.

Ма газин багато заосмотрений. Ціни низькі, конкуренційні.

151 14—47

Рукодільня слюсарска

Григорія Васіки

у Львові, ул. Коперника ч. 16.

Виконує всякі роботи входячі в обсяг слюсарства яко то: окутя до вікон, дверей, брам, кафльових кухонь, ваг децимальних, бальконів, сходів залізних, ганків, штахетів до гробовців і опарканованя церквей, хрестів надгробних і вежових, дятарнь надгробних і інших, канделябрів до церквей з кутого заліза, уряджує громоводи на церквах, приймає всякі наприви замків і інших річий. 127 6—10

Робітня кравецка

АНДРЕЯ КОБІЛЬНИКА

у Львові

улиця Сикстуска ч. 30.

приймає всі замовленя на мужеску одіж, також для 125 7—10

Всч. Духовенства

і виконує красно, скоро і дешево.

Кароль Домічен

електро-механ'к у Львові

ул. Сикстуска ч. 23
газовим мотором двигане

Заведене

електро-механічне заводить найтривальше і найдешевше: дзвінки електричні, телефони, громоводи і такі інші.

Всякі наприви орудує як найсовітнійше.

ул. Хоруціни ч. 11
старано устроєний фаховий

Варстат

для наприви роверів удержує на складі славно-звієні світові Ровери «Адлер» разом прибори: гуми, ліхтарки, дзвінки і т. д. найлучшого рода. 160 4—10

Фр. Іхньовський

(з Кракова)

у Львові, ул. Баторія ч. 6.

Порукає звисні з доброти а не уступаючі в смаку праским шинки, країні і сїкані ковбаси, і всякі інші виробы входячі в область масарства.

Товари виробляє з сьвіжого і чистого мяса.

Висилка на провінцію зі значним работом, котру виконує ся відворотно. 124 7—20